॥ ३७ ॥ ३८ ॥ वृक्षाणांखंडंसमूहमुपव्रज्य ॥ ३९ ॥ शत्रुभ्यःशंकितःसन् रथोपरिनिवेश्य ॥ ४० ॥ ब्रह्मवेदंजपन् केमौबालौकतौमल्लावि
तिशंकितचेतसे अक्रूरायजलेरूपमत्याश्चर्यंव्यदर्शयत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सिद्धादिभिःस्तूयमानम् ॥ ४४ ॥ सहस्रंशिरांसिय
स्यतम् सहस्रफणेषुमौलयोयस्यसंतीतितथातम् नीलेअंबरेयस्यतम् बिसवत्कमलनालवत्श्वेतं शृंगैःशिखरैः श्वेतंकैलासमिवस्थितम् ॥४५॥

तानिराशानिवृत्तुर्गोविंदविनिवर्त्तने ॥ विशोकाअहनीनिन्युर्गायंत्यःप्रियचेष्टितम् ॥ ३७ ॥ भगवानपिसं
प्रातोरामाक्रूरयुतोनृप ॥ रथेनवायुवेगेनकालिंदीमघनाशिनीम् ॥ ३८ ॥ तत्रोपस्पृश्यपानीयंपीत्वामृष्टंम
णिप्रभम् ॥ वृक्षखंडमुपव्रज्यसरामोरथमाविशत् ॥ ३९ ॥ अक्रूरस्तावुपामंत्र्यनिवेश्यचरथोपरि ॥ कालिं
द्याह्रदमागत्यस्नानंविधिवदाचरत् ॥ ४० ॥ निमज्जयतस्मिन्सलिलेजपन्ब्रह्मसनातनम् ॥ तावेवददृशेऽक्रूरो
रामकृष्णौसमन्वितौ ॥ ४१ ॥ तौरथस्थौकथमिहमुतावानकदुंदुभेः ॥ तर्हिस्वित्स्यंदनेनस्तइत्युन्मज्जयव्यचष्ट
सः ॥ ४२ ॥ तत्रापिचयथापूर्वमासीनौपुनरेवसः ॥ न्यमज्जद्दर्शनंयन्मेमृषाकिंसलिलेतयोः ॥ ४३ ॥ भूयस्त
त्रापिसोऽद्राक्षीत्स्तूयमानमहर्निशम् ॥ सिद्धचारणगंधर्वैरसुरैर्नतकंधरैः ॥ ४४ ॥ सहस्रशिरसंदेवंसहस्रफ
णमौलिनम् ॥ नीलांबरंबिसश्वेतंशृंगैःश्वेतमिवस्थितम् ॥ ४५ ॥ तस्योत्संगेघनश्यामंपीतकौशेयवाससम् ॥
पुरुषंचतुर्भुजंशांतंपद्मपत्रारुणेक्षणम् ॥ ४६ ॥ प्रसन्नचारुवदनंचारुहासनिरीक्षणम् ॥ सुभ्रून्नसंचारुकर्णं
सुकपोलारुणाधरम् ॥ ४७ ॥ प्रलंबपीवरभुजंतुंगांसोरस्थलश्रियम् ॥ कंबुकंठंनिम्ननाभिंवलिमत्पल्लवोदरम्
॥ ४८ ॥ बृहत्कटितटश्रोणिकरभोरुद्वयान्वितम् ॥ चारुजानुयुगंचारुजंघायुगुलसंयुतम् ॥ ४९ ॥

तस्योत्संगेकुंडलीकृतदेहार्द्धे विलोक्येत्येकादशेनश्लोकेनान्वयः ॥ ४६ ॥ शोभनेभ्रुवौयस्यउन्नतानासिकायस्यतंचतंच शोभनौकपोलौय
स्य अरुणौअधरौयस्यतंचतंच ॥ ४७ ॥ तुंगौअंसौयस्यउरस्थलेश्रीर्यस्यतंचतंच वलिमत्पल्लवोदरंवलयःतिर्यक्निम्नारेखायस्यसंतितद्वलिमत
तच्चतत्पल्लववत् अश्वत्थदलसदृशमुदरंयस्यतम् ॥ ४८ कटितटंचश्रोणिश्चकरभसदृशमूरुद्वयंच बृहच्चतत् कटितटश्रोणिकरभोरुद्वयंचतेनान्वि
तम् यद्वा बृहद्भ्यांकटितटश्रोणिभ्यांकरभोरुद्वयेनचान्वितम् ॥ ४९ ॥